

det. Det vil i ethvert Tilfælde ikke være afhængig af en enkelt Person, som det har været i en forbigangen Tid, og som det er i dette Øjeblik. Altsaa jeg mener, at Befolkningen først og fremmest kan forlange, at Retsordningen bliver ens over det hele.

Jeg bemærkede før, at jeg havde boet i en Jurisdiktion, hvor jeg havde set den største Lovløshed og den største Lovstrengthed veksle paa et eneste Aar, men vi have set noget mere paa den Egn, for Eksempel, hvorledes en Forhørsdommer bærer sig ad, og det har heller ikke fæstnet Retsstikkerheden. Naar for Eksempel en Forhørsdommer, som det jo er bekendt, for nogen Tid siden har anvendt saadanne Tvangsmidler, som at skære alle Knapperne af Benklæderne paa en Arrestant, saa ere vi vel omtrent komne til at bruge alle de Midler, som en juridisk Hjerne kan optænke, men det er jo sikkert nok, at naar der anvendes en saadan Fremgangsmaade lige over for de sigtede, om hvilke det oven i Købet aldrig er blevet bevist, at de have begaaet nogen Brøde, er det ikke saa underligt, at Befolkningen ser lidt skeptisk paa Forholdene.

Det, som jeg dernæst maa fremhæve er, at, naar vi skulle have en ny Retsreform, den da bliver saa forstaaelig som muligt. Medens jeg paa det først omtalte Omraade mener, at Reformen løser sin Opvask saa godt, som det paa nogen Maade kan lade sig gøre, bliver det paa det andet Omraade vistnok et mere tvivlsomt Spørgsmaal. Naar jeg læser disse over 1000 Paragraffer igennem, kommer jeg for mit Vedkommende noget ind i en Labyrinth, som jeg ikke kan komme ud af igen, og da jeg smigrer mig med at have en nogenlunde normal Menneskeforstand, som de fleste af Befolkningen have, frygter jeg for, at de fleste ville være ligestillede med mig. Det vil føre med sig, at det under den ny Retsordning vil blive omtrent lige saa nødvendigt at søge juridisk Assistance, som det er i Øjeblikket og har været i Fortiden. Jeg ønsker vore Sagførere alt muligt godt, men hvad jeg ikke ønsker, er, at de skulle faa alt for mange af Befolkningens Penge, og derfor var det ønskeligt, om den ny Retsordning kunde laves saa ligefrem og saa forstaaelig som mulig, saa at Befolkningen saa lidt som mulig behøvede at søge juridisk Assistance. Hvorvidt der kan bedres noget paa dette i et eventuelt Udvalg, ved jeg ikke, men jeg skal henstille til dette Udvalg, om der ikke vil kunne hjælpes noget paa Lovforslaget i

saa Henseende, for Øjeblikket er det ikke saa lidt indviklet, i hvert Fald i mine Øjne. Kunde der spares noget mere paa juridisk Assistance, end det ellers vil blive Tilfældet, vilde der være vundet en Del for Befolkningen.

Befolkningen kunde for det tredie naturligvis ogsaa ønske, at denne Reform blev saa billig som mulig. Der er jo fortalt os en hel Del om, hvor dyr den vil blive, og ingen har ventet andet. Ingen har vistnok ventet, at en større Omkalfatring af Retsforholdene her i Landet vil kunne lade sig fuldføre uden forøgede Udgifter. Men det vil vistnok give et Sæt i Befolkningen, dersom det skulde komme til at vise sig at være sandt, hvad det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Nanke) fortalte os, at det vilde dreje sig om en 2—3 Millioner. Jeg haaber nu, at det ærede Medlem ikke faar Ret, og jeg haaber ogsaa, at Udvalget vil gøre, hvad der kan gøres i saa Henseende. Den ærede første Taler, det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), viste jo en Vej, som muligvis kan bidrage til at gøre Reformen noget billigere, og jeg maa sige, at denne Vej var tiltalende for mig lige i det samme Øjeblik, den blev anvist. Jeg har nok hørt, at nogle Jurister, deriblandt det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Svend Høgsbro), have haft nogen Betænkelighed ved, at Lægfolk skulde være med i den undersøgende og dømmende Myndighed. Det ærede Medlem udtalte lidt i den Retning... (*Svend Høgsbro: Ikke et Ord!*)... saa har jeg misforstaaet det ærede Medlem, det gør man saa tit ved Jurister, maaske det var en anden Jurist, der udtalte det. Men jeg mener alligevel, at Forholdene ere af den Beskaffenhed nu her i Landet, at det saare godt lader sig gøre. Vi maa dog være klar over, at dersom vi f. Eks. skal vælge Repræsentanter til de kommunale Raad eller til Amtsraadene, eller hvad det nu er, der skal vælges til, f. Eks. saadanne Dommere, vilde man ikke tage de mest indskrænkede Individider dertil. Vi vilde sikkert søge at finde de mest oplyste og dygtige Folk. Dernæst vil en saadan Dommer, naar han bliver udnævnt til at mægle og eventuelt til at afgive Kendelser i mindre Sager, gøre sig saa meget som muligt bekendt med Lovene, og derfor ikke staa helt fremmed over for vor Lovgivning. Om at tage alvorligt paa Sagerne, forekommer det mig, at det ærede Medlem, som staaar her foran mig (Alf. Christensen), — jeg tror ikke, jeg